

var et vidunderligt eksempel i high school. Du var venlig og dydig. Missionærerne underviste mig i lektionerne og opfordrede mig til at blive døbt, men *du* var min tredje missionær. Du plantede et frø med dine gerninger, og du har virkelig gjort mit liv bedre. Jeg har nu en evig familie. Mine børn vil vokse op og kende evangeliets fylde. Det er den største velsignelse, som vi kan modtage. Du har hjulpet med at bringe det ind i mit liv.«

Da jeg kontaktede Kristi, sagde hun: »Sommetider tror jeg, at vi hører listen over de egenskaber, der er nævnt i den trettende trosartikel, og føler os overvældede. Jeg ved dog, at når vi efterlever disse standarder og stræber efter at følge Kristi eksempel, gør vi en forskel ... Jeg føler mig meget som Ammon i Alma 26:3, hvor han siger: »Og dette er den velsignelse, der er blevet skænket os, at vi er blevet gjort til redskaber i Guds hænder til at udføre denne store gerning.«

Det er min bøn, at I alle ikke blot vil sige: »Jeg tror, at jeg skal være ærlig og pålidelig«, men at I også vil forpligte jer til at efterleve dette løfte hver eneste dag. Jeg beder til, at når I gør det, vil vor himmelske Faders styrke, kærlighed og velsignelser støtte jer, når I udfører det arbejde, som I hver især blev sendt herved for at udføre. Jeg siger dette i Jesu Kristi navn.

Amen. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Se tilbage og gå fremad«, *Liahona*, maj 2008, s. 90.
2. *Tro mod sandheden*, 2005, s. 178-179.
3. Se 2 Mos 20:15-16.
4. *Evangeliske principper*, 2009, s. 177.
5. Howard W. Hunter, »Basic Concepts of Honesty«, *New Era*, feb. 1978, s. 4, 5.
6. William J. Scott, »Forgot to Look Up«, *Scott's Monthly Magazine*, dec. 1867, s. 953.
7. Se *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. udg., 2003, »true«.
8. Charlotte Brontë, *Jane Eyre*, 2003, s. 356.

Mary N. Cook

Førsterådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab

»Venlighed begynder med mig«

Velgørenhed kan bringe glæde og harmoni ind i jeres hjem, klasse, menighed og skole.

For få uger siden lærte jeg en vigtig lektie af en laurbærpige, der talte i min menighed. Jeg blev rørt, da hun tillidsfuldt underviste og vidnede om Jesus Kristus. Hun afsluttede sin tale med denne udtalelse: »Når jeg gør Jesus Kristus til midtpunktet i mit liv, går min dag bedre, jeg er venligere mod min familie, og jeg er fyldt med glæde.«

Jeg har betragtet denne unge pige i løbet af de sidste par måneder. Hun hilser på alle med et glimt i øjet og et hurtigt smil. Jeg har set hendes glæde over andre unges fremgang. To rosenpiger fortalte mig for nylig om denne unges piges beslutning om at give afkald på billetten til en film, da hun indså, at den ikke ville være »dydig og elskelig.«¹ Hun er kærlig, venlig og lydig. Hun er datter af en enlig forælder, og hendes liv har været fyldt med udfordringer, så jeg undrer mig over, hvordan hun bevarer sin glade og venlige ånd. Da denne unge pige vidnede om, at »Jesus Kristus er midtpunktet i mit liv«, fik jeg mit svar.

»Vi tror, at vi skal være ærlige, pålidelige, kyske, velgørende, dydige, og at vi skal gøre godt mod alle mennesker.« Denne smukke liste med

kristuslignende egenskaber findes i den trettende trosartikel og forbereder os til templets velsignelser og evigt liv.

Jeg vil gerne fokusere på blot ét af disse ord – velgørende. *Velgørende* er et smukt ord, som vi ikke hører så ofte. Roden til det engelske ord er latinsk og betyder »at ønske nogle det godt.«² At være velgørende er at være venlig, velmenende og næstekærlig. Mange af jer lærte om at være velgørende, da I var i Primary og forpligtede jer til at lære denne sang udenad:

*Jeg ønsker at være god og rar,
det er den rette vej.*

*Så jeg si'r til mig selv, at venlighed
begynder her med mig.«³*

Vor Frelser underviste os i og levede selv et velgørende liv. Jesus elskede alle, og han tjente alle. Når vi gør Jesus Kristus til midtpunktet i vores liv, hjælper det os med at opnå denne egenskab med at være velgørende. For at vi kan udvikle disse kristuslignende egenskaber, skal vi lære om Frelseren og »følge hans veje.«⁴

Fra lignelsen om den barmhjertige samaritaner lærer vi, at vi skal elske alle. Denne beretning begynder i

Lukas kap. 10, da en lovkyndig spørger Frelseren: »Hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?«

Svaret var: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.«

Derpå spurgte den lovkyndige: »Hvem er så min næste?« Det var et meget interessant spørgsmål, som den lovkyndige stillede, da jøderne havde naboer mod nord, samaritanerne, som de havde så meget modvilje imod, at

når de rejste fra Jerusalem til Galilæa, ville de hellere tage en omvej gennem Jordandalen end at rejse igennem Samaria.

Jesus besvarede den lovkyndiges spørgsmål ved at fortælle lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Ifølge lignelsen

»var en mand på vej fra Jerusalem ned til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød ...

Men en samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham.

Han gik hen og hældte olie og vin i hans sår og forbandt dem, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til et herberg og sørgede for ham.

Næste dag tog han to denarer frem, gav værten dem og sagde: Sørg for ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg betale dig, når jeg kommer tilbage.«⁵

Modsat den jødiske præst og levitten, der kom forbi den sårede mand, en af deres egne, var samaritaneren venlig på trods af forskellene. Han udviste den kristuslignende egenskab velgørenhed. Gennem denne beretning underviste Jesus os i, at alle er vores næste.

En rådgiver i et biskopråd fortalte for nylig om en oplevelse, der lærer os, hvor vigtig enhver af vores næste er. Da han kiggede ud over forsamlingen, så han et barn med en stor æske farveblyanter med mange forskellige farver. Da han kiggede på de mange medlemmer i menigheden, blev han mindet om, at de ligesom farveblyanterne mindede meget om hinanden, men hver person var også unik.

Han sagde: »Den farvetone, som de bragte til menigheden og verden, var helt deres egen ... De havde hver deres stærke og svage sider, personlige længsler og drømme. Men sammen blev de blandet til et farvehjul af åndelig harmoni ...

Harmoni er en åndelig egenskab. Det er den søde følelse af fred og formål, som kommer af at tilhøre en familie ... Det er at ønske det bedste for andre, lige så meget som man ønsker det for sig selv ... Det er at vide, at ingen er ude på at gøre en fortræd. Det betyder, at man aldrig bliver ensom.«⁶

Vi opbygger den harmoni og deler vore unikke farver gennem velgørelse: Individuelle venlige handlinger.

Har I nogen sinde følt jer ensomme? Har I bemærket, at de, som er ensomme, lever i en sort og hvid verden? Unge piger, jeg har bemærket jer, når I bringer jeres unikke farver ind i andres tilværelse med jeres smil, venlige ord eller en opmuntrende bemærkning.

Præsident Thomas S. Monson fortalte os omkring samværet med vores jævnaldrende og alle, vi møder, da han til Kirkens unge piger sagde: »Mine dyrebare unge søstre, jeg bønfalder jer om at have mod til at afstå fra at dømme og kritisere dem omkring jer, så vel som mod til at sørge for, at alle kommer med og føler sig elsket og værdsat.«⁷

Vi kan følge den barmhjertige samaritaners eksempel og »forandre verden« for blot én person ved at være velgørende.⁸ Jeg vil gerne opfordre jer alle til at gøre mindst en samaritaner-lignende gerning i den kommende uge. Det kræver måske, at I rækker længere ud end til jeres sædvanlige venner eller overvinde jeres generthed. I kan eventuelt modigt vælge at tjene en person, som ikke behandler jer godt. Jeg lover, at hvis I strækker jer selv længere end

det, der er nemt, vil I føle jer så godt tilpas indvendig, at venlighed begynder at blive en del af jeres hverdag. I ser, at velgørelse kan bringe glæde og harmoni ind i jeres hjem, klasse, menighed og skole. »Venlighed begynder her med mig.«

Frelseren elskede ikke blot alle, han tjente alle. Udvid jeres godhed til mange. Gamle og unge kan blive velsignet af jeres venlige tjeneste. Præsident Monson har lige siden, han var dreng, haft et særligt sted i sit hjerte for de ældre. Han anerkender værdien af et kort besøg, et hurtigt smil eller et klem af en godt brugt og rynket hånd. Sådanne enkle barmhjertige handlinger bringer farve ind i en tilværelse, som sommetider er sammensat af lange, ensomme, grå dage. Jeg vil opfordre jer alle til at være opmærksomme på jeres bedste-forældre og de ældre. Se jer omkring i kirken i morgen og find dem, som kan bruge jeres farve i deres liv. Det kræver ikke så meget: Hils dem ved navn, indled en kort samtale, vær klar til at hjælpe dem. Kunne I åbne en dør eller tilbyde dem hjælp i deres hjem eller have? Det, som er en enkel opgave for jer i jeres unge alder, kan være et overvældende projekt for en ældre person. »Venlighed begynder her med mig.«

Sommetider er det sværest at være velgørende i vores egen familie. At opnå en stærk familie kræver en indsats. »Vær munter, hjælpsom og hensynsfuld over for andre. Mange problemer i hjemmet opstår, fordi familiens medlemmer taler og handler egoistisk eller uvenligt. Interessér dig for andre familiemedlemmers behov. Søg at være en fredsstifter snarere end at drille, slås og skændes.«⁹ »Venlighed begynder her med mig.«

Jesus elskede børnene, tog dem i sine arme og velsignede dem.¹⁰ Ligesom Frelseren kan I velsigne alle børn med jeres venlighed, ikke blot dem i jeres hjem.

I kommer måske ikke til at kende den påvirkning, som jeres liv og eksempel har på et lille barn. Jeg modtog for nylig et brev fra en ven, der leder en daginstitution i forbindelse med en lokal high school. Flere unge, både drenge og piger, der er medlemmer af Kirken, går på skolen. Hun fortalte mig om denne oplevelse: »Når jeg går ned ad gangene med de små børn, er det rart at se, hvor mange skabe der har billeder af Jesus eller templer på indersiden af dørene. Et af børnene så et billede af Jesus på indersiden af en ung piges skab og sagde: »Se, Jesus går på vores skole! Eleven blev rørt til tårer, da hun knælede ned og gav barnet et knus. Jeg takkede den unge pige for det gode eksempel, som hun var for dem omkring sig. Det er opløftende at vide, at der er så mange unge, som forsøger at stå fast ved sandhed og retskaffenhed og gør deres for at invitere Ånden ind i deres liv, selvom det sommetider er svært med al den larm og hårdhed, der findes i verden omkring dem. Vi har nogle vidunderlige unge i Kirken.«

Jeg kunne ikke være mere enig! Unge piger, I forandrer verden ved at gøre Jesus Kristus til midtpunktet i

jeres liv, og I bliver »det, han ønsker, I skal være«. ¹¹

Tak for jeres velgørende levevis, for at favne dem, der er forskellige, for jeres venlighed mod jeres jævnaldrende, de ældre, jeres familie og små børn, for at være en næste for de ensomme og for dem, der har udfordringer og smerte. Gennem jeres velgørelse hjælper I »andre hen mod Frelserens lys«. ¹² Tak for at huske, at »venlighed begynder her med mig«.

Jeg ved, at præsident Thomas S. Monson er en Guds profet, hvis levevis har været et eksempel på velgørelse, som vi kan lære af. Følg vores profet. Lær af hans eksempel og lyt til hans ord. Jeg tror på Jesu Kristi evangelium, og jeg ved, at præstedømmet gennem Joseph Smith er blevet gengivet til jorden.

Jeg ved, at vor Frelser lever og elsker os hver især. Han har givet sit liv for os alle. Jeg beder til, at vi må gøre Jesus Kristus til midtpunktet i vores liv og »følge hans veje« ved at elske og tjene andre. ¹³ Ved at gøre dette ved jeg, at vi kan gøre verden til et bedre sted, fordi »vi tror på at være velgørende«. ¹⁴ Dette vidner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se TA 1:13.
2. Se *Oxford English Dictionary Online*, 2. udg., 1989, »benevolent«, oed.com.
3. »Venlighed begynder med mig«, *Børnenes sangbog*, s. 83.
4. »Guardians of Virtue«, *Strength of Youth Media 2011: We Believe*, DVD, 2010; findes også på lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Luk 10:25, 27, 29, 30, 33-35.
6. Jerry Earl Johnston, »The Unity in a Ward's Uniqueness«, *Mormon Times*, 9. feb. 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson, »Må I have mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 125.
8. »Guardians of Virtue«.
9. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2002, s. 10.
10. Se Mark 10:16.
11. »Guardians of Virtue«.
12. »Guardians of Virtue«.
13. »Guardians of Virtue«.
14. TA 1:13.

Elaine S. Dalton

Unge Pigers hovedpræsident

Dydens vogtere

Forbered jer nu, så I kan gøre jer fortjente til at modtage alle de velsignelser, der venter jer i Herrens hellige templer.

Der er tider, hvor ord ikke kan beskrive, hvad vi føler. Jeg beder til, at Ånden må vidne i jeres hjerter om jeres guddommelige identitet og jeres evige ansvar. I er Israels håb. I er vor kærlige, himmelske Faders udvalgte, kongelige døtre.

Sidste måned havde jeg mulighed for at være med til en ung kvindes vielse i templet. Jeg har kendt denne unge kvinde, siden hun blev født. Som jeg sad i beseglingsværelset og beundrede den smukke lysekroner, der skinnede i templets lys, huskede jeg den dag, hvor jeg holdt hende første gang. Hendes mor havde givet hende en lille, hvid kjole på, og jeg syntes, hun var en af de smukkeste babyer, jeg nogensinde havde set. Så trådte denne unge kvinde ind ad døren, igen klædt i hvidt. Hun strålede, og hun var lykkelig. Idet hun trådte ind i værelset, ønskede jeg af hele mit hjerte, at enhver ung kvinde kunne se det øjeblik for sig og bestræbe sig på altid at være værdig til at indgå og holde hellige pagter og modtage tempelordnancerne som forberedelse til at nyde ophøjelsens velsignelser.

Da dette par knælede ved det hellige alter, modtog de løfter, der overgår jordisk fatteevne, som vil velsigne, styrke og hjælpe dem på deres rejse her i livet. Det var et af de øjeblikke,

hvor verden stod stille og hele himlen jublede. Da det nygifte par så ind i værelsets store spejle, blev gommen spurgt, hvad han så. Han sagde: »Alle dem, der er gået forud for mig.« Derpå så parret ind i det store spejl på den modsatte væg, og bruden sagde med tårer i øjnene: »Jeg ser alle dem, der vil følge efter os.« Hun så sin fremtidige familie – sine efterkommere. Jeg ved, at hun i det øjeblik igen forstod, hvor vigtigt det er at være kysk og dydig. Det er intet smukkere syn end et par, der er rigtigt forberedt og knæler sammen ved templets alter.

Jeres år i Unge Piger vil forberede jer til templet. Der vil I modtage velsignelser, som I er berettigede til som Guds dyrebare døtre. Jeres himmelske Fader elsker jer og ønsker, at I skal være lykkelige. Måden, I gør det på, er ved at vandre »på dydens stier«¹ og »hold[el] fast ved [jeres] pagter«.²

Unge piger, i en verden, der konstant vokser i moralsk forurening, tolerance af det onde, udnyttelse af kvinder og forvrængning af roller, må I vogte jer selv, jeres familie og alle i jeres omgangskreds. I må være dydens vogtere.

Hvad er dyd, og hvad er en vogter? »Dyd er et tanke- og adfærdsmønster, som er baseret på høje moralske standarder. Det omfatter kyskhed og